

ת"פ 55224/06 - מדינת ישראל נגד שמעון בן חמו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13-06-55224 מדינת ישראל נ' בן חמו

בפני כבוד השופט שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שמעון בן חמו

הנאשם

גזר דין

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על פי הודהתו באربع עבירות של גנבה בידי עובד ועבירה נוספת של גנבה לפי סעיפים 391 ו-384 לחוק העונשין, תשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין").

מכتب האישום המתוקן עולה כי במהלך 6 חודשים שעברו לחודש אפריל 2013, עבר הנאשם כמנקה בבתו של המטלון מר משה צדקיהו ובבitem של בני משפחה נוספים של המטלון (להלן: "המטלונים").

5 האישומים מתארים כיצד ב-5 הזדמנויות שונות, תוך כדי עבודתו בבתי המטלונים, גנב הנאשם סכומי כסף הנעים בין 200 ל- 2,150 ל' ותכשייטי זהב יקר ערך.

כתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, ועל פי הנאשם הודה במיוחס לו, תוך שהוא מסתיג ממחלוקת המועדים הננקבים בכתב האישום, וטעון כי ביצע את כל העבירות עבור ליום 13.6.3.

הצדדים לא הסכימו לעניין העונש שייגזר על הנאשם, אך נדמה היה בתחילת כי הוסכם שמאסר מותנה אשר תלוי ועומד נגד הנאשם, לא יהיה בר הפעלה בתיק דן, וזאת מטעמים משפטיים שונים. כך עלה אף מדובר המאשימה בעת טיעוניה לעונש (2.4.17).

אולם, בעת השלמת הטיעוניים לעונש ביום 6.6.18, טענה המאשימה כי מדובר היה בתקלה לפיה המאסר המותנה דן הינו בר הפעלה מאוחר והוא הוטל ביום 6.3.13, ואך ימים ספורים לאחר מכן, ביום 13.3.2023, ביצע הנאשם את אחת מן העבירות אשר בהן הודה.

תסקير שירות המבחן

התסקיר מיום 29.3.17 מלמדנו כי הנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 1988 ועד תום 1988 וזאת נוכח עבריות קודמות.

גילו של הנאשם בן 50 שנים, גירוש ואב לשני ילדים בוגרים בני 17 ו-19 שנים, מתגורר עם אמו בשכונת קטמון בירושלים, ומתפקידו מפקצת ועובדות מזדמנות בניקיון וגינון.

ה הנאשם הוא אחד מ-12 ילדים במשפחה אשר התגוררה בתנאי צפיפות, אך תיאר כי הוריו סיפקו את מכלול צרכיו בילדותו.

כאשר היה בן 16 נשר הנאשם מסגרת הלימודים ועבד כמכונאי ובמקביל חבר לחברת שלית, ביצע עבריות רכוש מרבות והחל להשתמש בסמים. בהיותו בן 17 שנה, הורשע בביוזע 15 עבריות רכוש והוטל עליו צו מבנן, לצד מאסר על תנאי, וכאשר היה בן 18 הוטל עליו עונש מאסר למשך שנה, בגין שתי עבריות התפרצויות. בשל מעצר שהיה נתן בו, לא הגיע לצבאי, ועל אף שהוא מצר עד היום.

בשנת 1988 שופט הנאשם בגין 24 עבריות רכוש ונגזרו עליו 4 שנות מאסר, אותן חוותה כתקופה קשה וمبוקדת. על רקע חוותה זו, השינה הנאשם את תפיסתו והתנהגותו, ובמשך תקופה ממושכת, לא נרשם לחובתו עבריות נוספות. בנוסף, הוא עבד כשנתיים בעבודות מזדמנות, ובמשך 10 שנים עבד בניקיון בעיריית ירושלים.

בשנת 2002 נרצחה אחות אחיותו עם בעלה בפיגוע, ובעקבות ויכוחים עם בני מיעוטים עמד עבד בעיריית ירושלים התפטר ומאז הוא עובד עצמאי בניקיון בתים, בגיןו ושיפוצים.

בשנת 1996 נישא הנאשם, ונולדו לו שני ילדים, אך בהמשך התגרש, וכיום הוא רואה חשיבות רבה בגידול הילדים ובקשר עמם.

ה הנאשם מסר כי הוא משתמש בסמים קלים באופן מזדמן כדי שהעידה בדיקה לאיתור סמ, אך שלאו התמכרות.

הרשעתו الأخيرة של הנאשם היא מיום 6.3.13, אז הורשע בביוזע שתי עבריות של גנבה בידי עובד מעבידו בשנת 2010, בגין נידון לפיזוי, קנס ומאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים.

ביחס לעבירות דנן, הנאשם **התקשה** לקבל על עצמו אחריות מלאה ותיאר כי הוא מצטער על כך שהוא עומד לדין. הוא הוסיף כי לאחר ביצוע העבירות חש צורך לפצות את המ תלון בתיק ויחד פנו לחנות תהשייטים על מנת לפצחותו. הנאשם תיאר את העבירות כחריגות להתנהלותו בשנים האחרונות, ומסר כי ביצע אותן כדחף רגעי ופיתי, אך כיום לדבריו, הפיק את הלקח והתעיף מניהול אורח חיים שלו.

קצינת המבחן קיימה כי מצוקה כלכלית קשה שה הנאשם גדל בה והתמודדו במשפחה מרובה ילדים, עומדים בסיס רצף העבירות שביצע החל מנעוריו.

מחוד, התרשמה קצינת המבחן כי **קיים סיכון** להתנהגות פורצת גבולות, אולם לצד זאת צינה את תפוקתו של הנאשם בשנים האחרונות ורצונו לנוהל אורח חיים תקין ללא עבירות, כמו גם הרגעה במעורבותו הפלילים, ואת חששו מהתוצאות ההליך הפלילי.

מאחר שהנאשם אינו מעוניין בטיפול, נמנע שירות המבחן מהמליצה ברוח זו.

noch התרשמות קצינת המבחן כי ענישה מחמירה הכוללת מאסר בפועל, עלולה לגרום לנסיגה והתרדרות בתפקידו של הנאשם ולקטוע את שגרת חייו, המליצה קצינת המבחן להימנע מכך, ובמידה שיווחט על הטלת עונש מאסר בכל זאת, המליצה כי זה ירצה בדרך של עבודות שירות, נוסף לעונש מרתייע מותנה, אשר יהיה בו כדי לאין הישנות העבירה בעtid.

מאחר ובדין שהתקיים ביום 2.4.17 עתר הנאשם לחת חlek בהליך טיפול, שלחו שוב להתייצב בפני קצינת המבחן.

تسkie' משלים אשר הוגש לעוני ביום 1.10.17 מלמדנו כי הנאשם משתמש בסמים על בסיס מזדמן, אולם הוא שואף לקיים אורח חיים סדיר, ומスク נtabקץ צו מבחן שייהי בו כדי לקבוע גבולות ברורים עבורה.

טייעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה, כי העונש הראוи בדבר העבירות המיוחסות לנאשם צריך להיות מוחשי ומשמעותי ולעמוד על שנת מאסר בפועל ממש וכן מאסר מותנה, וזאת נוכח עבורי הכלול הרשעה בעבירה דומה משנת 2013 אשר במסגרתו הוא נדון לענישה הכוללת מאסר מותנה, קנס ופייצוי, וכן הפעלו של המאסר המותנה אשר פורט לעיל.

ב"כ הנאשם טען מנגד, כי העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום Dunn הן מוקדמות כرونולוגית לאלו אשר בגין הוא הורשע ונדון בעבר. מדובר בנאשם, קר לדבריו, שהוא מחוסר הכנסה וכן לא נרשם לחובתו הרשותות נוספות מאז האירועים נשוא כתוב האישום, ומスク יש להטיל עליו עונש אשר יהיה צופה פני עtid.

דין והכרעה

טרם קביעת מתחם העונש ההולם אצ"ן, כי מאחר שמדובר בחמשה מקרים אשר התרחשו על פני תקופה זמן קצרה יחסית בת חודשים בודדים במהלך שנת 2013, והדמיון בין המעשים והנסיבות רב, הרי שייקבע מתחם עונש **אחד** אשר יהיה בו כדי לשקוף את החזרה על העבירות.

בעבירות הרכוש ובכללן עבירות הגניבה, מוגנת זכות הקניין החוקית המקנית לכל אדם. בעבירה המיוחדת של גנבה בידי עובד, מוגן ערך נוסף, הוא הגנה על יחסיו העבודה בין עובד למעבידו, אשר יסוד מרכזי בהם הוא האמון שרכוש המעבד לעובד. על החשיבות הרבה שרואה המשפט בהגנה על יחסיו אמון מיוחדים אלה, ניתן ללמד מהעונש המרבי הקבוע לצידה של עבירה זו- 7 שנים מאסר, בעוד שהעונש המרבי הקבוע לצידה של עבירת גנבה סתם, הינו 3 שנים מאסר.

אשר לנسبות ביצוע העבירות, החלק הכללי של כתב האישום מתאר כי הנאשם הכיר את מר צדקיהו דרך קרוב משפחתו, והוא החליט להעסיקו בניקיון ביתו, ובהמשך הכיר אותו המתלוון לבני משפחה נוספים, והנאשם החל לעבוד גם בביתם. אלה, פתחו בפני הנאשם את ביתם, אפשרו לו גישה חופשית לממצאים, והוא ניצל את הגישה והאמון שניתנו לו ופגע בהם.

הנאשם גנב מהמתלוונים סכומי כסף שונים ותכשיטים רבים, ביניהם שרשרות וצמידי זהב, ותכשיטים נוספים מושבצי עמוד 3

הלוויים ובניהם טובות. מעבר לפגיעה הכלכלית, הנאשם פגע בפרטיהם של המתלוונים כאשר גנב חפצים אישיים שנשמרו בדلت אמותיהם, אשר יש להניח שהם גם בעלי ערך סנטימנטלי לבעליהם, ומכאן החומרה היתירה שבUberot.

החזרה על המעשים ב-5 הזדמנויות שונות, ב-5 בתים שונים, מעידה על שיטות פעולה של הנאשם פעם אחר פעם, הכל מתוך בצע כסף, כשהוא אدى לנזקים ממשיים מסוימים למתלוונים אשר העסיקו אותו, ווגמל להם רעה תחת טובה.

ה הנאשם פעל בעצמו ונראה כי היה יכולתו להבין את הפסול במשעו, ויש להזכיר על כך שלא נמנע מביצוע העבירות, בהן שלט הוא עצמו באופן בלעדי.

שקלתי את הערכים המוגנים, את הפגיעה המשמעותית בהם בנסיבות המתוירות, וכן נתתי דעת ליינישה הנוהגת בפסיקתה, וממצאי כי מתחם הענישה נع במקורה זה בין **למספר חדש מסר בפועל אשר יכול וירצז בעבודות שירות ועד כ-14 חדש מסר לריצוי בפועל.**

העונש המתאים

ה הנאשם, ליד שנת 1966, בן 50 שנים, גירוש ואב לשני ילדים בוגרים.

לקולא, שקלתי את הودאת הנאשם בעבירות המיחסות לו, אשר משמעותה נתילת אחريות על העבירות ושיתוף פעולה עם רשות החוק.

חלוף 4 שנים מעת ביצוע העבירה, גם היא נסיבה שיש לשקל לקופה, וזה מאפשרת את בחינת מהלך חייו של הנאשם מאז ביצוע העבירות. כפי שעולה ממסקיר שירות המבחן, מאז ביצע הנאשם את העבירות, לא שב לבצע עבירות נוספות.

מайдך, לחובת הנאשם עבר פלילי הכלול הרשעה בעבירה זהה לאלה בהן הורשע בהליך זה, ומכאן שלא מדובר במקרה חד פעמי של הנאשם, אלא באדם שחטא שוב ושוב בעבירות רכוש וגנבה.

בעבירה של גנבה בידי עובד קיימת חשיבות לשיקול ההרתעה בענישה, לאחר שהיא קלה לביצוע תוך ניצול יחסיו האמון עליהם מושתתת מערכת היחסים בין עובד למעבידו (ר' רע"פ 407/09 **יאיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 9.3.09). אולם, בנסיבות המיחסות של הנאשם, בהתחשב בעברו הפלילי בעבירות בתחום הגנבה, אשר הרקע להן הוא נסיבות חייו וילדותו בשל מחסור ומצוקה כלכלית, ובכך שההintendent נמנע מהזרה על מעשים אלה במשך 4 השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות, נוטה כפ' המאזינים לקבלת המלצת שירות המבחן.

על אף נטייתו הטבעה בו מנעוירו לשוב ולחטא בעבירות הגנבה, לא שב הנאשם לבצע כמהון במשך 4 שנים, ומכאן שהוא נדרש לכוחות נשול וلتעכומות על מנת לסתור מדרך רעה זו, ועל אף המכשולים והקשיים בחיים, לא שב לסתורו. יש עוד לזכור כי העבירות המתוירות בכתב האישום דן בעברו קודם לכך.

שליחת הנאשם למסר עתה, 4 שנים לאחר ביצוע העבירות, לאחר תקופה שבה הנאשם נמנע מאורח חיים עברייני בו היה מORGEL במשך שנים, תפגע במאציו וסיכויו של הנאשם לשיקום חייו, ולפיכך אני קובע כי מסרו של הנאשם יריצה בדרך של עבודה שירות.

לזכותו של הנאשם אזקוף את האחריות אשר נטל בעת שהודה בעבירות המיויחסות לו, גם אם מדובר באחריות חלקית, אך לחובתו אזקוף את עברו הפלילי כפי שצין לעיל, ואת העבודה כי ריצה בעבר עבירות בעלות אופי דומה, ודומה כי הליך לא נלמד.

עם זאת, עוד אזקוף לזכותו את ארבע השנים האחרונות, בהם לא נרשמה לחובתו כל עבירה, הן בתחום דין ובן בכל תחום אחר, ומשום כך מקומו יהיה בחלוקת המרכזית- תחתון של מתחם הענישה ההולם.

עינתי בהסכמה הצדדים לפיה לא יופעל המאסר המותנה, ואף נתתי דעתה להतפתחות אשר חלה בעמדה זו.

תגובה אשר הוועברה לעיוני מטעמו של בא כוח הנאשם מלמדת כי בלבד מן הטיעון ה"חווי", הרי שהמאסר המותנה הינו בר הפעלה, ועל כן לא ניתן להנתנות ואת זאת לא ניתן לבטל.

עם זאת, מקובלות עלי טענותו של בא כוח הנאשם המשתייכת למחלוקת ה"גונה מן הצד" ולא למחלוקת ה"חזרה מהוודה", לפיה הפעלו של מאסר מותנה זה באופן אשר י חמיר את עונשו של הנאשם יש בו כדי לפגוע בהגינות המשפטית, ומשום כך אני קובע כי מאסר זה יופעל בחופף לכל עונש אחר אשר יגזר על הנאשם.

בכל הכרוך בנאים דין, ובכל הכרוך בעבירה דין, הרי שהעונש הנדרש הינו מאסר של ממש, אשר בנסיבות מסוימות יכול וירוץ בעבודות שירות.

ה הנאשם נשלח פעמיים מספר לממונה על עבודות השירות, ובסיומו של יום טרם ניתנה בידי חוות דעת סופית, אלא שדין של הנאשם יגמר, כך או כך, וככל שתגיע לעינוי חוות דעת מטעמו של הממונה, ירוצה העונש בהתאם לחוות דעת זו.

על רכיבים אלו יוסף קנס ופיצוי אשר יש בהם כדי להציג את המנייע הכלכלי העומד בסיסה של העבירה המתוארת בכתב האישום המתוקן.

משכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

1. **שישה (6) חודשים מאסר אשר יוכל וירצו בדרך של עבודות שירות, וזאת על פי חוות דעת של הממונה על עבודות השירות אשר תוגש לעוני עד ליום 1.10.18. היה ועד ליום 1.11.18 לא תוגש חוות דעת המאפשרת ריצוי מאסר בעבודות שירות, ירוצה העונש בדרך של מאסר ממש אליו יתיעצב הנאשם ביום 4.11.18 עד השעה 10:00 בבית המעצר "ニtsen" אשר בעיר רמלה. ככל שירוצה המאסר בדרך של עבודות שירות, לא יחול ריצוי לפני יום 1.11.18.**

2. **אני מפעיל בזאת את ששת (6) חודשים המותנה אשר הוטלו במסגרת של ת"פ 9383-10-10, וזאת בחופף לכל עונש אחר אשר הוטל במסגרתו של גזר דין זה.**

3. **שישה (6) חודשים מאסר אשר לא ירצו אלא אם יעבור הנאשם בעבירה בה הורשע, וזאת תוך שלוש שנים מהיום.**

- .4. קנס בסך 2,000 ₪ או עשרה (10) ימי מאסר תמורה. הקנס ישלם עד ליום 18.12.18.
 - .5. פיצוי בסך 3,000 ₪ אשר ישולם לחמשת המטלוננים בתיק זה ויחולקו ביניהם באורח שווה, וזאת עד ליום 1.1.19.
 - .6. המוצגים בתיק יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת של רשם המוצגים.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 מיום אישורו של העונש המוני בסעיף 1 לגור הדין.

ניתן היום, כ"ז تموز תשע"ח, 09 יולי 2018, בನוכחות הצדדים ובאי כוחם.